

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis duodecim fratribus martyribus. Cap[itulum]. xix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus. Fo. cccij.

tempestate periclitantes facta oratione tēpe-
 stare sedauit. Applicātes quoq; nante gratias
 eius meritis egerūt: et q̄ cū secum gratis vehe-
 rent p̄miserunt. Et cum ad quandā insulā post
 dies. iij. appulissent: virtū dei ibidem cellula re-
 pertum egidius adit: et cum ip̄o in dei laudib;
 triduo mansit: deinde vale dicens cū nauis ab-
 scesit. Tum ergo arelatum uenisset: et biennio
 cum sancto cesareo eiusdē vrbis ep̄o mansisset:
 et ibidē quēdā qū p̄ trīennū febricitauerat a fe-
 bribus liberasset: heremū cupiens clā discessit:
 et rhodano trāsito secus ripā guardonis apud
 veredemū heremita sanctissimū dudum fuit:
 vbi sterilitatem terre suis meritis fugauit: et in
 firmū quēdā ei delatū veredemio abiente sas-
 nanit. ¶ Deinde famā humanā fugiēs relicto
 veredemio interiorē heremū penetravit: vbi vi-
 delicet rhodanus in mare desuit: qui locus se-
 ptimana vocatur: vbi antrum spiritus obitū et
 fontem inueniēs ceruā sibi diuinit? pparatam
 nutricem habuit: que certis horis lacris et aliis
 montam trāsito prebuit. Tum autē ibidē regis
 famuli venarentur: ceteris feris contētis cer-
 uam cum canibus insequūtur: a quibus duduz
 fugam ad pedes sui confugit alumni. Ille hō
 admirans cur preter solitū sic mugiret: extens
 et venatores audies dñm p̄ cerua orauit. La-
 nes autē intra factū lapidis appropinquare mī-
 nime audentes: cū nimio latratu ad venatores
 redibant. Nocte superueniente domum reuerfi
 sunt: et sequēri die retrocedētes castro labore ite-
 rum redierūt. Quōd rex audiens cū multi tudine
 venatorū assumpto ep̄o ad locū accessit. Et cū
 canes vt prius accedere non auderēt. Locū ve-
 ptium densitate inaccessibilem in gyrum circū-
 dederunt. Unus autē incaute sagittā dirigenz:
 vt ceruā emitteret. Cū dei orati p̄ cerua gra-
 ue vuln? inflixit. Milites autē semitā ferro ape-
 rientes ad speluncā veniūt: et senē venerādum
 in habitu monachali cōspiciūt: ceruā quoq; ad
 eius pedes p̄cumbentē reperiunt. Ad quē solī
 rex et ep̄s pedes adēunt: et quis esset interrogā-
 tes: oēm vitam suā eo narrare comperūt. Qui
 dum pro vulnere ei illato venā postulassent: et
 medicos p̄ ip̄o sanando p̄miserunt: ac munera
 obtulissent: ipse nec medicinā adhiberi voluit:
 nec ad munera eorū respexit: quin potius dñm
 orauit: vt q̄ diu viueret: ip̄m vuln? perperuo sus-
 tineret. Sed cū rex ip̄m frequēter visitaret: et
 pabulū salutis ab eo reciperet: inimētas ei di-
 uinitas obrulit: quas sanct? recipere recusauit:
 vt tñ de ip̄is in monasterium fabricaret admonu-
 it. Quod quidē rex per oīa p̄fecit: ip̄usq; cenoz
 bñ egidius licet diu renitens tādē multa regis
 instantia regimēntis curam suscepit. Et p̄cessu
 t̄pis ad sacerdotij dignitatē puenit. ¶ Hui? fa-
 mam rex karolus audies: vt ad se veniret preci-
 bus multis obrulit. Qui veniens aurelian. in
 basilica sancte crucis eneguminiū liberavit: de-

inde ventens ad regē ip̄m rex reuerenter exce-
 pit: et inter cetera salutis colloquia rex ip̄m ro-
 gavit: vt p̄ se ad dñm oraret: eo q̄ p̄ctm̄ quod-
 dam enorme cōmiserat: qd nulli nunq; nec ip̄i
 sancto cōfiteri auderet. Sequenti ergo dñica
 egidius celebrās p̄ rege orauit: et cōtinuo an-
 gelus eidē apparuit: qui cedulam in altare de-
 posuit: in qua scriptū erat regis peccatum: et si
 de eo peniteret egidij precib; iā dimissum. Ad
 debat quoq; ibidē: q̄ si quis p̄ aliquo peccato
 egidium inuocaret: h tñ ab eo desisteret sibi dis-
 missum non dubitaret. Oblata igit regī cedu-
 la: ille de peccato suo venā humiliter postula-
 uit. Egidij autē cū honore redēs apud reuernē
 semvrbem filiū principis a mortuis suscitauit.
 ¶ Post aliqd̄ t̄ps̄s prenunciāns monasteriū suū
 ab hostibus euerendū romā adit: et multa p̄-
 uilegia ecclesie sue impetravit: duozq; ostia cu-
 pressina in quib; imagines ap̄tolorū sculpe-
 rant a papa ei donata in tyberim dimisit: et co-
 uino regimini cōmendauit. Unq; ad monaste-
 rium redire: cuidam cōtracto apud cedironē
 egressum restituit. Reuersusq; ad locū p̄dicta
 ostia i portu inuenit: q̄ in ecclia sua ad ornātū
 sedis romane monimētū erexit. ¶ Obiit quoq;
 q̄ suū et diuinitus reuelatū p̄dixit. Et post lau-
 dabilem vitā in dño feliciter obdormiuit kalē:
 septēbris: vbi et choros angelozum eius animā
 ad celos ferētium concinentes plurimi audis-
 se testati sunt: claruit circa annos dñi. ccccc.

De sanctis duodecim fratribus
 martyribus. Cap. xix.

Duodecim fratres

martyres gloriofi pro x̄po passi
 sunt. Quozū tamē nota origine
 passionisq; vel locum: vel mo-
 dum minime valuit reperire: nī
 si hoc solū quod in adonis martylogio scriptū
 est: q̄ videlicet post cessionē et incarcerationem
 vltimo in diuersis partib; capite celi sunt kalē
 septēbris: quos et romana ecclesia in suis kalē
 dariis cōscripsit: et de eis specialr festū facit.
 ¶ De sc̄o lupo archiep̄o senonen. Cap. xx.

Lupo archiep̄o

ep̄s senonen. clarus
 it tempore clotharij
 regis francozū: qui apud aus-
 relian. ex regali genere ortus
 dum virtutib; polleret archiep̄s
 ep̄s senontis electus est. Dum
 autem omnia sua pauperibus
 erogaret: et die quadam pluri-
 mos ad cōsulium inuitasset:
 cum vinum ad mediū p̄ recubētibus non habe-
 ret orauit ad dominū: et statim nunciū affuit:
 qui ceteri vini modios adesse pre foribus nuncia-
 uit: quod vnde: aut a quo delatum esset minime